

શ્રી જેન આત્માનંદ પુસ્તકાલી

સ્વસ્ત્ર સ્વસ્ત્ર સ્વસ્ત્ર

પુસ્તક ૪૮ રૂ.

આત્મ

સંવત ૨૦૦૬.

અંક ૪-૫ મે. તા. ૧૫-૧૬-૫૫

સ. ૫૫

કારતક-માર્ગશીર્ષ

વાર્ષિક લખાજમ રૂ ૩-૦-૦ પેસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશાલા:-

શ્રી જેન આત્માનંદ સભા,
વાયનગાર.

અતુ કે મણિ કા.

૧ નૃતન વર્ષો શુભાશિષ્ઠ	(મુનિંદો લાસ્કરવિજયજી)	૫૩
૨ ગૈતમ નિર્વિદ્ધ સ્તવન	(સાધીશ્રી આનંદશ્રીજી)	૫૪
૩ નથયકૃતિ અને આયુર્વેવ	(મુનિશ્રી જગ્યુવિજયજી મહારાજ)	૫૫
૪ પરમાત્માનો અહિમા અને સૌનેરી સુવાક્યો	(અચ્છાબાબો)	૫૬-૮૨
૫ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ તથા મુનિશ્રી જગ્યુવિજયજી મહારાજનો સાહિત્ય		
૬ અભિજિત શાંતિ સ્તવઃ	ઉદ્ધાર માટેનો અસાધારણ પ્રયત્ન (પં. સુખલાલજી)	૬૦
૭ કલ્યાણ સૂત્રો	(લે. હીરાલાલ ર. કાપડિયા)	૬૨
૮ વર્તમાન સમાચાર	(સં. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રલસાગરજી મહારાજ)	૬૪
૯ શ્રી પાર્થ્શ્રિજિનશ્વર સ્તવન	(આ. શ્રી વિજયવલલસૂરીશ્વરજી જન્મ જ્યાતિ)	૬૬-૬૮
૧૦ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરની સ્તુતિ	(મુનિરાજશ્રી જગ્યુવિજયજી મહારાજ)	૬૯
૧૧ દીલ્લી શહેરમાં નેસ્થભેર પ્રાચીન પ્રતોતું પ્રદર્શન		૭૦
...	(લે. U. S. Agrawala સું પ્રદર્શન ધર્મજીભાં)	૭૧
૧૨ ઉપરોક્તાનો અતુવાદ ગુજરાતી	(લે. વી. એ. અભવાળ)	૭૪
૧૩ ધર્મ ધર્ઘે નથો	(લે. આ. વિજયકરતૂરસુરજી)	૭૭
૧૪ નૈન શાસનના જ્યોતિધરંને અન્યાય	(લે. મુનિશ્રી લાનુવિજયજી મુંબઈ)	૭૮
૧૫ ડાડો જગો	(શ્રીમતી કમળાખણેન સુતરીયા)	૮૧
૧૬ સ્વીકાર સમાલોચના અને આભાર	૮૧-૮૨

આ માસમાં થયેલ નવા માનવંતા પેટ્રન સાહેણો અને લાધુકુ મેમ્બરો.

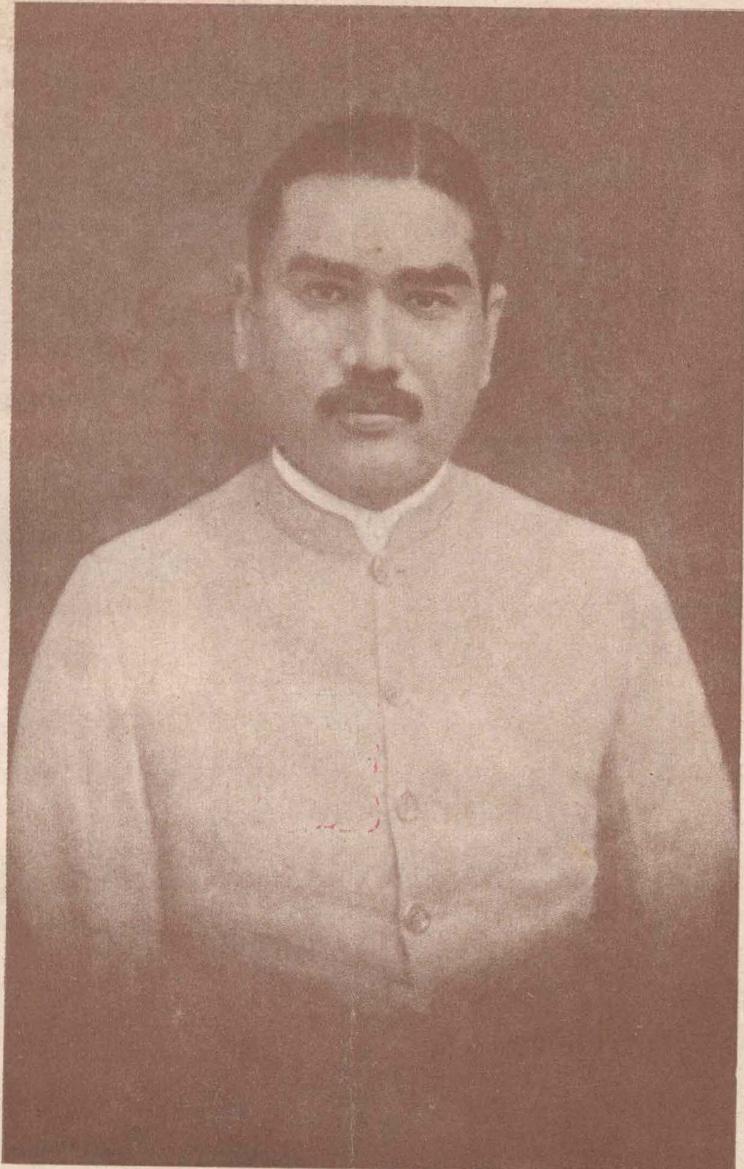
- (૧) શેડ કેશાવલાલભાઈ ખુલાખીદાસ પેટ્રન સાહેઅ
- (૨) શેડ મોહેલાલભાઈ મગનલાલ
- (૩) વારેયા મહેતલાલ મોહનલાલ લાધુકુ " મેમ્બર
- (૪) આચાર્યશ્રી વિજયપ્રેમસૂરીશ્વરજી શાલે સંગ્રહ "
- (૫) મહીયા મંહેન્દ્રકુમાર લક્ષ્મીયંદ "
- (૬) ગં. સ્વં બાઈ ઇધીઅધી તે શેડ નેમચંદ નેથીગલાધનાં માતુશ્રી "

પૂજ્ય સાધુ સાધી મહારાજાનો નમ્ર વિનંતિ.

આ સભા તરફથી શ્રી સાધુ-સાધી યોગ્ય આવરયક કિયાના સૂત્રો જેના સંપાદક પંન્યાસજી શ્રી સમુદ્રવિજયજી ગણ્ય મહારાજશ્રી છે તે આ સભા તરફથી પ્રતાકારે શાખી ટાઈપથી પ્રગટ થયેલ છે, જેથી જે ને મુનિમહારાજ, સાધી મહારાજને જરૂર હોય તેઓશ્રીએ ડાઈ પણ નૈન બંધુદારા એક પ્રતે ચાર આના પોરટ રીકીટનો પ્રખ્ય ફરી જેટલી ડાપાંઓ જેવે છે તે તેઓશ્રીએ સમુદ્દ્રાયના વડિલ ગુરુદેવ માર્ગત મગનવા કૃપા કરવી.

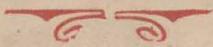
આ સભાના માનવતા પેટ્ટન—

477

શેડશ્રી કેશવવાલભાઈ બુદ્ધાભીદાસ
ખંભાત (હાત મુખધ)

શ્રેષ્ઠોવર્ય શ્રી કેશવલાલભાઈ યુલાભીદાસ ખંભાત (હાલ મુંબઈ)ની જીવનરેખા.

ખંભાત શહેર પ્રાચીન જૈન તીર્થભૂમિ, વ્યાપાર, વાણિજ્યના ભૂતકાળના કેન્દ્રસમું, ગુજરાતના પાટનગર સાથે ગુજરાતના મુખ્ય બંદર તરીકેનો તેનો ધર્તિહાસ દેશપરદેશમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. પરદેશી મુસાફરોએ પોતાના પ્રવાસ વર્ષનમાં ધ. સ. ૩૦૩ માં એટલે સોણશે વર્ષ પહેલાનું જણાવેલું છે. તેનું મૂળનામ સ્તંભતીર્થ તરીકે છે જે જૈન ધર્તિહાસ અને સાહિત્યમાં તેના રચયિતા વિદ્રાન આચાર્યદેવોએ એ તીર્થનું પ્રભાવકપણું, અદ્ભુતતા અને ચમત્કારો દર્શાવેલા અનેક થંઘેમાંથી મળી આવે છે. પુરાણા પણ ખંભાતને તેતું ભૂતકાળનું નામ ત્રંભાવઠી નગરી તરીકે જણાવે છે. તેનો પ્રાચીન ધર્તિહાસતો જૈનો માટે ગૌરવ દેવા જેવો છે. તેવા પ્રાચીન તીર્થભૂમિ અને ગુજરાતના પાટનગર અને બંદર તરીકે સુપ્રસિદ્ધ પામેલા શહેરમાં કલિકાલ-સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય, શ્રી સિંહતિલકસૂરિ, શ્રી મહેનદ્રસૂરિ વગેરે અનેક ગચ્છેના અનેક આચાર્યદેવોના આગમનથી તેમજ ઉદ્ઘયન, સંજગ્ન, વસ્તુપાલ વગેરે ધર્મ-વીરા, સૂખાચો, દંડનાયકો, વગેરેથી એક કાળે વિભૂષિત બનેલી, તાઢપત્રીય વગેરે પ્રાચીન લિપિવડે સુશોલિત, જાનલંદારોવડે હજી પણ તેની દીર્ઘિની પ્રાચીનતા ઉજ્જવળ છે; તેવી જૈનપુરી ખંભાતનગરીમાં શેડ યુલાભીદાસ નાનચંદ અને માતુશ્રી ભાઈ બેનની કુક્ષિએ સં. ૧૬૫૪ ના આવણ વહી ૧૨ ના રોજ શ્રીયુત કેશવલાલભાઈને જન્મ થયો હતો. યોગ્ય વયે મુંબઈ શહેરમાં તેમના વડીલખંધુએ સાથે આવી વ્યાપારમાં નેડાયા, અને હાલ કાપડની ફુકાન મૂલખ જેઠા મારકેટમાં, દેવકરણ મેન્શનમાં પેઢી, અને કોઠારી મીલ ફેકટરી એમ વણું પેઢીનો વહીવટ, તેમજ પર-પરાથી ધર્મશ્રદ્ધ અને સંસ્કારનો વારસો શેડ કેશવલાલભાઈને મળેલો છે. તે સુપ્રસિદ્ધ વ્યાપારી તરીકે મુંબઈ શહેરમાં તેમની ગણના થાય છે.

આ પુણ્યશાળી કુટુંબની સુંદર ધર્મભાવના, દેવગુરુધર્મ પ્રતેની શ્રદ્ધા જગળાહેર છે.

શેડ યુલાભીદાસભાઈને ચાર પુત્રો શ્રીયુત નેમચંદભાઈ, શ્રી મૂલચંદભાઈ, શ્રી હૃતાલભાઈ અને શ્રીયુત કેશવલાલભાઈ સર્વ સાથે મળી ધણી શુમ અને જહેર સખાવતો કરી છે અને કરે છે. જે પ્રશંસનીય અને અનુકરણીય હાવાથી તેની નોંધ આપવી આવશ્યક છે.

(१) संवत् १९६७ नी सावभां श्री समेतशिखरज्ञने संघ काठवामां आयोगी हुतो.

(२) श्री सीमधर स्वामीनुं भंहिर तथा छेवला नवा पगथीयावाणे रस्तो, श्री कट्टबिगिरि उपर आगम भंहिर, पालीताण्यामां चेमुखज्ञनी हेरी, खंधावी छे. मुंबईमां तेअश्रीना तरक्थी घर देवासर छे जेमां श्री अजितनाथ प्रभु जिराज्ञमान छे ते पोताना खर्च यावे छे अने निरंतर एक हजारथी वधु माण्यसो लाल ले छे तेमज ने पाठशाणा साथे ते देवकरण्य भेन्शनमां छे. खंलातमां मातुश्री लट्टी बडेनना नामथी जैनधर्मनी पाठशाणा, खंलात उपाश्रयमां सारी २५म, अने दृश वर्ष सुधी पोताना तरक्थी लोजनशाणानो खर्च ए सर्वमां धर्षी उदार २५मेनो व्यय कर्यो हुतो.

सद्गत खंधु मूळयंद्वार्थ सात वर्ष सुधी श्री गोटील महाशज देवासरनां दस्ती हुता अने हाल ते स्थाने श्रीयुत केशवलालभाई दस्ती निमाया छे. श्रीयुत झुलाभीदास नानयंहना अवसान पाइण शांतिसनात्र अने गठनी रथना पथ करवामां आवी हुती.

खंलात उपाश्रयमां सारी २५म आपी छे अने झुलाभीदास व्याख्यान हेल खंधावी आयोगी छे. सं. १९६९ मां श्रीयुत केशवलालभाई उपधान वहन कर्या हुता.

खंलातना प्रसूतिगृहमां पूज्य पिताश्रीना नामथी एक सारी २५म आपवामां आवी हुती. सं. १९६३ मां भाई रतिलालना लम प्रसंगे उज्जमणुं अने शांतिसनात्र महोत्सव कर्यो हुतो. ए रीते देव, शुरु, धर्मनी लक्ष्मि साथे अनेक धार्मिक कार्यो करी आत्मकल्याण साक्षुं हतुं.

शेठ साहेबना धर्मपत्नी लविता झेन, पुत्रो अने पुत्रीओ वगेरे सर्व कुटुंब धर्मशङ्काणु अने आजाधीन छे. शेठ साहेब केशवलालभाई धर्मपरायणु, दानवीर, भिलनसार अने पुण्यप्रलावक श्रावकरत्न छे.

आवा एक दानवीर, धर्मवीर अने सभावती पुरुष आ सभानी कार्यवाहीथी आनंद पानी, सभानी विनंतिथी पेटन थतां सभा गौरव ले छे अने परमात्मानी प्रार्थना करे छे के-शेठ केशवलालभाई तीर्थयु थध आध्यात्मिक, आर्थिक, शारीरिक लक्ष्मी प्राप्त करी अनेक सभावतोवडे आत्मकल्याण साधे.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-સાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૮.

કાર્તિક

પુસ્તક રેટ રૂ.

વિકલ્પ સં. ૨૦૦૮.

:: તા. ૧૫ મી નવેમ્બર ૧૯૫૧ ::

અંક ૪.

નૂતન વર્ષો શુભાર્થીપ.

(લેખક :—કવિ ભવાનલાલ જેચંદ્રાઠ-વરલ.)

[હાલ મુનિરાજભી ભાસ્કરવિજયા.]

આજે આનંદ અપાર (૨) વર્ષરિંભ નૂતન વર્ષનો રે,
તસ થાય સુખકાર (૨) સમય વીતે સહુ હર્ષનો રે.
માત ત્રિશલાતણ્ણા, સુત ત્રિલોચનપતિ,
નંદ રાય સિદ્ધાર્થના પાભ્યા શિવગતિ;
દર્શિ કરો ધરી ઘાર (૨) વર્ષરિંભ૦
સકળ કર્મ ક્ષય કરી મેલ્લ સીધાવીયા,
ભાવ ધરી ગૌતમ ડેવળ પામીયા;
અપાપાનયર મેઝાર (૨) વર્ષરિંભ૦
બીરપુત્ર વીર જેવા કહાવને,
ચતુર્વિધ સંધની સેવા અનલવને;
લક્ષણ શાવકનું સાર (૨) વર્ષરિંભ૦
રક્ષણ કરે સંધનું શાસનદેવતા,
હેત ધરી નિત પ્રત્યે પ્રભુપદ સેવતા;
જોવા શિવવધૂનાર (૨) વર્ષરિંભ૦

गैतम निर्वेद स्तवन.

(अહो डेवुं भाग्य जग्युं-ऐ राग)

हे वीर प्रभु ! मुझने छाडीने क्यां तसे चाल्या गया ?
निज भाग टपवलतो भूकीने क्यां तसे चाल्या गया ? हे वीर १
अनादि काणनां लवचक्कमां हुं अटकतो बहु काणथी,
महापुण्ये तुज इर्थ पाम्यो ते दर्शन विरह केम कद्दी गया ? हे वीर २
जे दिने ने जे क्षणे तुज वंडना हुं पामतो,
ते जहिन पण प्रहर ने क्षणु धन्य हुं जग मानतो. हे वीर ३
आपनो जे इष्ट भाण्ड प्रभु लोणनी तेने गया,
करुणसिन्धो ! गोयमाने केम रथडावी गया ? हे वीर ४
गोयम ! कही डेवु ऐलावशे शास्त्रोनां सार डेवु आपशे ?
संशयो मारा प्रभुज्ञ आप विषु डेवु टाणशे ? हे वीर ५
आपो आपो ध्याकूं दर्शन तारक बिरुदधारी प्रभु,
मैं तो स्थान्युं उवन न्हाला तुज अरणे शुं कहुं प्रभु ? हे वीर ६
छाडी धो प्रभु आपनो ए आश्रह करुणा करी,
राखो अरणे गोयमाने विनति ए माहरी. हे वीर ७
‘वीर वीर’ एम ऐलता वीतरागताने भावता.
गैतम डेवल पामीया आनंदपदने ध्यावता. हे वीर ८

पार्थियं दग्धीया साध्वी श्री आनंदशील

॥ नमः श्रीअन्तरिक्षपार्श्वनाथाय ॥

नयचक्कवृत्ति अने आर्यदेव.

जिनशासनप्रभावक तार्किंशिरोभिषु वाहीक्षर आर्यार्थभगवान् श्री महावाही क्षमा-
श्रमणविवरिति नयचक्क अंथना संशोधन-संपादननुँ कर्य पूज्य मुनिराज पुष्यात्मा श्री
पुष्यविजयल महाराजे सं २००१ ना प्रारंभमां भने सोंभयुँ ते पछी तरत ज मारे पुना
आववानुँ थयुँ हतुँ. पुना आववामां क्षेत्रस्पर्शना अने तीर्थयात्रानो उदेश हतो ज पछ
साथे साथे नयचक्कना संशोधनमां उपयोगी अंथादि सामग्रीनी तपास करवानो अने ते
भेणवानो पछ उदेश हतो. एट्ले पुनामां आ०या पछी तरत ज मे जुही जुही लाय-
प्रीरीभानी सुलाकात लेवानी तेमज जुहा जुहा विषयेना पांडितोने भणवानी शङ्कात करी
हीधी हती. तेमां नैन साहित्यना जिडा अक्षयासी ३० पी. एम्ब. वैद्यने ज्यारे भेणाप
थये. त्यारे दार्थनिक साहित्य विषे अमारे धाणी चर्चा थां हती. वात-नातमां तेमणे भने
जणांयुँ के—“हुं पौरीस (झांस)मां हतो. त्यारे इष्टेष्टन लापानो अक्षयास करीने
मे जौदाचार्य आर्यदेवविवरिति चतुःशतक नामना मूण संकृत अंथना टिष्टेटन लाखां-
तरतुँ संकृतमां लाखांतर कर्युँ हतुँ अने ते रोमनलिपिमां क्रांसनी पौर्वत्यसाहित्यनो
अक्षयास कर्ती संस्था तरक्षी धाणी. वभत पूर्वे प्रसिद्ध थयुँ छे” आ वात संखणीने मे
तो तरत ज तेमनी यासेथी अंथ भेणवी लीधो. जे के ते वभते एना उपयोगितानी
भने लेशभान धाणी तरक्षी धाणी. छतां भविष्यमां कौदिक वभते काममां आवये एम
समलुने एतुँ रोमनलिपितुँ लाखाण वांचयुँ धाणुँ कंटाणावाणुँ हतुँ छतां तेना उपरथी
हेवनागरीमां लिख्यांतर करीने मे डोपी करी लीधी; कारणुँ के क्रांस्ती प्रसिद्ध थयेहुँ ए
प्रस्तक अत्यारे भणी शक्तुँ नथी.

हे आपणे चतुःशतकनो कर्ती आर्यदेव कौणु छे ते दूँकमां लेईए. आर्यदेवतुँ
जौदधर्ममां अत्यांत भानवंतुँ स्थान छे. इष्टेष्टना पांडित बु-स्तोन के जेतुँ साधु अव-
स्थामां रिन-चेन-ग्रुब (रत्नसिद्ध) नाम हतुँ तेणे ईस्वीसन १३२२ मां लभेला जौद-
धर्मना ईतिहासमां (छोस-जग्गुङ), तेमज लाभा तारानाथे ईस्वीसन १६०८ मां लभेला
भारतीय जौदधर्मना ईतिहासमां आर्यदेवतुँ धाणुँ ज विस्तृत वर्णन कर्युँ छे. तेमां
जणांयुँ छे के-आर्यदेव प्रसिद्ध माध्यमिकाचार्य नागार्जुन के जे संलवतः विक्कमनी
२, ७ शताणीमां थां गयेत छे तेनो शिष्य हतो. अने महाकवि ^१भातृयेटनो शुरु थतो

^१ भातृयेटनां मातृचीन, मतचित्र विग्रे धाणी नाभो भने छे. पछ इष्टेटन लाखांतरमां म-खोल्द
शण्ह वापर्यो हेवाथी अने तेनो अर्थ ‘म=भानानो खोल्द-दास’ एवो. थतो हेवाथी विद्वानो
भातृयेट शण्हनो उपयोग वधारे पसंह करे छे. आ भातृयेटने कनिष्ठना सभ्राटे पोतानी राजसभामां
आववा भाटे आमंत्रण आप्युँ हतुँ, परंतु धाणी वृक्षावस्थाने लीधे ज्वानी तदन अशक्ति हेवाथी
तेणे कनिष्ठना राज उपर एक पत्र लघ्यो हतो के जे महाराज कनिष्ठक्लेखना नाभथा प्रसिद्ध छे.

हुतो. इन्हे विद्वान् डॉ. पाल्मीर कोर्डिएर (Dr. Palmyr Cordier) द्वा अभिलेख्येक नेशनल (La Bibliothèque Nationale) नामनी पेरीसनी लायब्रेरीमां रहेता पेक्किंग एडीशनना टिथेटन पुस्तकोंना १८८४च्यत्रना त्रीज्ज्ञ भागमां (पृ० २६७) टिथेटन थंथेने आधारे ज्ञाने छे के—“ रायर्स्टेव सिंहलद्वीपनो (लंकानो) भूण वतनी हुतो अने पधी नागार्जुननो धर्मपुन (=शिष्य) थयो हुतो.” आर्यर्स्टेव धर्म थंथेनी स्यना करी हुती. तेमां दार्शनिक थंथेता तरीके जग्याय तेवा ३चतुःशतक, स्खलितप्रमथनयुक्तिहेतुसिद्धि; हस्तवालप्रकरण, हस्तवालप्रकरणस्ववृत्ति, मध्यमकभ्रमघात तथा ज्ञानसारसमुच्चय ऐटला छे. आ अधा ज थंथेता अत्यारे तेना भूल संकृत स्वदृपमां नाश पारी गया छे, परंतु

आ पत्रमां तेषु वनना पश्येने अखयदान आपवा भाटे राजने भूम जेश्वार विरास ठी हुती. अने तेना धर्म अभाव राज उपर पश्चो हुतो. तेना आ पत्र संकृतमां नथी भणतो, पश्च तेनुं टिथेटन भाषातर (तांजूर MDO नं. ३३) भणे छे. तेना उपरथा एक्ट० उभदयु थेमसे (F. W. Thomas) धृत्याक्ष भाषातर क्युं छे के ने “ ईन्डीयन एन्डीक्वेरी ” नामना सामयिक पत्रमां (सने १८०३ ना अंडमां पू. ३४४ मां) प्रसिद्ध थयुं छे. भातुचेटनो कनिक सम्राट् सायेनो संबंध ध्यावलमां राखीने विद्वानो तेने धृत्याक्षन भीज्ञ शताभ्दीमा भाने छे अने तेथा तेना गुरु आर्यर्स्टेव पश्च धृत्याक्षन भीज्ञ शताभ्दीना प्रारंभमां थयो हेवातुं भानवामां आवे छे. आ विषे भीलं प्रभाणुने पश्च विद्वानो रजू करे छे. लाभा तारानाथ भातुचेटने सम्राट् अशोकना पिता अिन्दुसारना समयमां पश्च ज्ञाने छे. गमे ते हो ते धर्मो प्राचीन छे अमां शंका नथी.

भातुचेट केवे भषाकृति हुतो अने तेना प्रसिद्धि केवा देवायेली हुती ते विषे पं. श्री सुभलाललुओ आचार्यर्ष्मुवस्मारक अंथमां ‘‘ स्तुतिकार भातुचेट अने तेमतुं अध्यर्थशतक ’’ जे नामनो एक विस्तृत निबंध (पू. ३४५ था ३७१) लघ्यो. छे ते वांचवा लायक छे.

भातुचेटतुं अध्यर्थशतक पर्याप्तानी अिहार एक्ट० एरिसा रिसर्च सोसायटी तरक्की प्रगट थयुं छे. ईज्जेन्डनी केभ्योजयुनिवर्सिटी तरक्की पश्च हमाणुं भीज्ञ आकृति प्रगट थहुं छे, तेमां तेनुं नाम शतपञ्चाशतक एवुं रजेहुं छे.

१ आ सूचीपत्र द्वेष्य भाषामां प्रगट थयुं छे. तेनुं नाथ Cataloguedu Fond Tibetain छे. तेना भीनो अने त्राने एम ऐ भागो ज प्रगट थया छे. तेमां नाना-भेटा लगभग ४००० ऐक्ट० अंथेनी सूची आपेली छे. जे के आभा डट्लाक अथो तो एक एक्ट०-ऐ ऐ पानांना ज छे. आभां व्याकरण, शास्त्र, डाश, नाटक, न्याय, छंद, ज्योतिष, भंत्र, तंत्र, सामुद्रिक, तत्त्वज्ञान एम अनेक विषयना अंथो छे. नव अहम्पूजन विधि, प्रतिष्ठाविधि, कुंक्षस्थापन विधि, पौष्ट्र विधिना पश्च एमां अंथो छे.

२ Native of सिंहलडि-रिलङ्क (सिंहलद्वीप) and spiritual son of क्लिंडि-शब्दु (नागपाद=नागार्जुन).

३ आ अधा अंथो टिथेटन अंथेना बृस्तन-ग्युर विभागना मदो नामना पेटा विभागनी ७ (=१८) नंअरनी योथीमां छे. तेमां चतुःशतक शठआतना २० पानामां छे.

તેના ટિથેટન તથા ચીની અનુવાદો મળી શકે છે. હુસ્ટલવાલ પ્રકરણૂ કે જે માત્ર ૬ કારિકાનો થાંથ છે તેનું અને તેના ઉપરની સ્વેપજ ટીકાતું લંડનની ઈન્ડીયા એફીસના લાયથ્રેરીઅન એક. ડાયલ્યુ. થોમસ (F. W. Thomas) કરેલું સંસ્કૃત લાખાંતર લંડન રોયલ એશિયાટિક સોસાયટીના જર્નલના સન ૧૯૧૮ ના અંકમાં (પૃ. ૨૬૭ થા ૩૧૦) છપાઈ ગયું છે.

ચતુઃશતક નામ પ્રમાણે ૪૦૦ ક્લોકો છે. તેનાં ૧૬ પ્રકરણો છે. પ્રત્યેક પ્રકરણમાં પચીશ-પચીશ કારિકાઓ છે. પુનાના ડાં પી. એલ. વૈદ્ય પેટીસમાં રહીને તેનાં છેલ્લાં માત્ર નવ પ્રકરણોનું જ સંસ્કૃત લાખાંતર કરીને પેટીસની એક સંસ્થા તરફથી પ્રગટ કર્યું હતું. એનું નામ *Etudes sur Aryadeva et son Catuhśataka, chap. VIII-XVI.* (Paris 1923) એ પ્રમાણે છે.

ઇટાલીયન પ્રેફેસર ગિલ્લેસેપે દુચ્યો (Giuseppe Tucci) એ ઉપર જણાવેલ પી. એલ. વૈદ્યના થાંથનું પરીક્ષણ અને ચતુઃશતકના છેલ્લાં નવ પ્રકરણોનું ટિથેટન અને ચીની લાખાંતર ઉપરથી ઇટાલીયન લાખાંમાં લાખાંતર કર્યું છે. અને તે રોમથી સન ૧૯૨૫ માં પ્રગટ થયું છે.^૨

ત્યાર પછી વિશ્વભારતી શાંતિનિકેતનના ભૂતપૂર્વ પ્રિન્સીપાલ શ્રી વિધુરોભર ભદ્રા-ચાર્યે ટિથેટન ઉપરથી આપા ચતુઃશતકનું સંસ્કૃતીકરણ કરીને ટીકા સાથે કુલકૃતાથી સને ૧૬૩૧ માં ટિથેટન લાખાંતર સાથે તે પ્રગટ કર્યું છે. અસ્તુ.

મેં પી. એલ. વૈદ્ય કટેપેલા જે સંસ્કૃત ચતુઃશતકની ટોપી કરી હુતી તેમાં ૨૬૮મી કારિકા નીચે પ્રમાણે વૈદ્ય કટેપી હુતીઃ—

યથા નैકं વિજાનાતિ વિજ્ઞાનં વસ્તુયુગ્મલમ્।

તથા નैકં વિજાનાતિ વસ્તુ વિજ્ઞાનયુગ્મલમ્ ॥ ૧૧ । ૧૮ ॥

ડાં પી. એલ. વૈદ્યના ચતુઃશતકની ટોપી કર્યા પછી તરત જ નયચક્ષુતિમાં ૧ લાખમાં નીચે સુધ્યા લખાણ મારા વાંથવામાં આણ્યુઃ—

યથોક્તમ્—“ વિજાનાતિ ન વિજ્ઞાનમેકર્મર્થદ્વયં યથા ।

એકર્મર્થ વિજાનાતિ ન વિજ્ઞાનદ્વયં તથા ॥ ” નયચક્ષુતિ પૃષ્ઠ ૫૦ પૃષ્ઠ B

તથા ચાહ—“ વિજાનાતિ ન વિજ્ઞાનમેકર્મર્થદ્વયં યથા ।

એકર્મર્થ વિજાનાતિ ન વિજ્ઞાનદ્વયં તથા ॥ ” નયચક્ષુતિ પૃષ્ઠ ૫૦ પૃષ્ઠ B

૧ આ રેચ નામનો ઇંગ્લીશમાં અર્થ Studies on આર્થદેવ and his ચતુઃશતક એ પ્રમાણે થાય છે.

૨ આ થથનું ઇટાલીયન નામ La versione del cinese del Catuhśataka di Aryadeva confrontato col testo Sanskrit la traduzion tibetana. (studi Mahayanici, Rivista degli studi Orientali; Vol X. pages 521-567, Rome 1925) એ પ્રમાણે છે.

आ प्रकारे नयचक्कवृत्तिमां ए वार उद्धृत करेल उपरनी कारिका वाचतांनी साथे ज पी. अेल. वैद्ये कविपेती कारिका भने याह आवी. अने भने लाङ्युं के पी. अेल. वैद्ये इभेटन उपरथी ले संस्कृतनी कव्यना करी छे ते भराभर नथी परंतु तेली साथे नयचक्कवृत्तिमां उद्धरेली कारिका भराभर अक्षरशः भणती होवाथी नयचक्कवृत्तिमांनी कारिका ज वास्तविक होवी जेठाए अने तेमणे कवित भारिकाने स्थाने ए वास्तविक कारिका गोठववी जेठाए. अटले में श्री पी. अेल. वैद्यने अधी वात जणावी त्यारे तेअ धण्डा झुशी थया अने नयचक्कवृत्तिमांनी कारिका ज वास्तविक छे अम तेमणे पण स्वीकार्युं.

त्यार आठ विधुरोभर भट्टाचार्यवाणुं चतुःशतक में तपास्युं. तेमां तेमणे इभेटन भाषांतर उपरथी ए ज कारिकानी संस्कृतमां नीचे प्रभाणे कव्यना करी हुतीः—

विजानाति यथा नार्थद्वयं विज्ञानमेककम् ।

विज्ञानद्वयमेवं न विजानात्यर्थमेककम् ॥ [चतुःशतक ११ । १८]

आ कव्यना पण भराभर न हुती. नयचक्कवृत्तिमां ले कारिका छे ते ज भराभर भूग्र प्रभाणे हुती. अटले में विधुरोभर भट्टाचार्यै लेखकता लाङ्युं. तेअ धण्डा झुशी थया अने नयचक्कमां तेमने अत्यंत रस उत्पन्न थयो. त्यार पछी तो. नयचक्कना संपादन भाटे इभेटना थथा. क्यांथी अने केवी रीते भेणववा ए भाटे पण तेमणे भने सूचना करी ले भने धण्डी उपयोगी नीवडी छे.

आ अधा पछी छेवटे उपरनी कारिकातुं इभेटन भाषांतर केवुं छे, ते जते जेवानी भारी धम्छा थह. विधुरोभर भट्टाचार्यै संपादित करेला चतुःशतकमां तेतुं इभेटन भाषांतर नीचे प्रभाणे आपेलुं छे.

जि-भत्तर् नंमशेस् गच्छिग्-गिस् नि । दोन् ग्रजिस् नंम्-पर् मि शेस् प ।

दे-बशिन् नंम्-पर् शेस् गजिस् कियस् । दोन् गच्छिग् नंम्-पर् मि शेस् सो ॥

आतु संस्कृत इथांतर नयचक्कवृत्तिमां ले 'विजानाति न विज्ञानमेकमर्थद्वयं यथा । एकमर्थं विजानाति न विज्ञानद्वयं तथा ॥' प्रभाणे छे ते ज प्रभाणे भराभर थाय छे.'

१ इभेटन भाषांतरना खोतुं पृथक्करणु करवाथी ते नयचक्कवृत्तिमां उद्धरेली कारिका साथे केवी रीते भराभर भणे छे, ए नीचे जेतां जणाभ आवरो

इभेटन. संस्कृत.

जिभत्तर्= यथा

नंमशेस्= विज्ञानम्

गच्छिग्-गिस् नि= एकम्

दोन् गजिस्= अर्थद्वयं

नंम्-पर् मि-शेस्-प=न विजानाति

इभेटन. संस्कृत.

दे-बशिन्-तथा

नंम्-पर्-शेस्-गजिस्-कियस्=विज्ञानद्वयम्

दोन्=अर्थम्

गच्छिग्=एकम्

नंम्-पर् मि-शेस्-सो=न विजानाति

२ आ कारिका तत्पार्थसूत्रनी सर्वार्थसिद्ध दीक्षामा (१, १२) द्विंभराचार्य पूजयपादे तेमज अनेकांतज्यपताका दीक्षामा श्री हुरिलदस्त्रि महाराजे पण उद्धृत करी छे.

આ રીતે આપણી નયચક્રવર્ત્તિમાં પૂજયશ્રી સિંહસર્વાદિગણિક્ષમાશ્રમણે ઉદ્ઘૃત કરેલી કારિકાનું મૂળ સ્થળ અથ જરૂરી ગયું અને સાથે સાથે ખીલ વિદ્ધાનો અનેક વર્ષો સુધી પરિશ્રમ કરવા છતાં પણ ટિએટન ઉપરથી ને સાચું સંસ્કૃત મૂલ સ્વરૂપ તૈયાર કરી શક્યા ન હતા તે પણ નયચક્રવર્ત્તિમાંથી અનાયાસે મળી ગયું. એટલે પ્રાચીન અંથ-વાક્યોનું સંશોધન કરતા ક્રૈનેતર વિદ્ધાનોને લાલદાયક સામની નયચક્રમાં એટલી અધી વિપુલ છે કે તેમનો અનેક વર્ણાનો પરિશ્રમ બચી બય તેમ છે. એટલે આના મહત્વને જાણતા પંડિતો ઉત્સુકતાથી આ અંથના પ્રકાશનની રાહ જોઈ રહ્યા છે. અને અમે પણ આશા રાખીએ છીએ કે દેવ-ગુરુદૂપાથી તેમજ સત્પુરુષોના આર્થીનાં અને શુલેષણાથી આ નયચક્ર અંથને જેમ અને તેમ શીંગ પ્રગટ કરશું. શાસનદેવ આ કાર્યમાં સહાય કરો એ જ પ્રાર્થના.

સંઠ ૨૦૦૭,
અધ્યિન કૃણવ્યોર્દ્ધી
મુ. માલગાંધી (જિલ્લા-નાશિક) } }

શુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી

શુનિજમ્બુવિજય.

પરમાત્માના ભહિમા.

શ્રી વીતરાગ પરમાત્માનું દર્શાન એ મોક્ષનો
અંથ દરવાળો છે.

અંતકાળ કેણે શ્રી નવકારને યાદ કર્યો તેણે
સકળ સુખને આમંત્રણ કર્યો છે અને સકળ દુઃખને
દેખે માટે તિલાંબલિ આપી છે.

શ્રી જિનથાસનની સેવાથી મેં કે પુણ્ય ઉપાજિત
કર્યું હોય તેના ક્રિયાએ શ્રી જિન શાસનની સેવાજ
અને અવા અવ આમ થાયો.

આ નવકારના પ્રભાવથી વ્યાધિ, જલ, અગ્નિ,
તસ્કર, સિંહ, હથી, સંભામ અને સર્પ આદિના
ભયો નાથ પાને છે.

શ્રી અરિદંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને
સર્વ સાધુઓને નમરકાર હો.

ચિત્તથી ચિનતેલું, વચનથી આર્થેલું અને
ક્ષાળથી પ્રારંભેલું કાર્ય ત્વા સુધીજ થતું નથી કે
જ્યાંસુધી શ્રીનવકારને સમરવામાં આવ્યો નથી.

શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિને કરેલો નમરકાર સર્વ
આપનો નાથ કરનાર છે. તથા સર્વ ભંગળોમાં પ્રથમ
ભંગળ છે.

કે ભાવથી એક લાખ નવકાર ગણે છે. તથા
વિધિપૂર્વક શ્રી જિનેશ્વર દેવને પૂજે છે તે આત્મા
અવસ્થ તીર્થાંકર નામ ગોત્ર બાધે છે.

શારીરિક મંત્ર જેમ સર્પ વિષનો તેમ શ્રી નવકાર
મંત્ર સમર્સત વિષનો નાથ કરે છે.

વૈધ કવિ વેલાલુબાધ (ગ્રંથાભાષા)
બામનગર.

શ્રી નવકાર એ સારની પોટલી, રતનની પેટી
અને ધીઠનો સમાગમ છે.

પૂજય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી તથા

જંખુવિજયજીના કાર્યની પ્રશંસા.

હું મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજીના નિકટ પરિચયમાં અતીસ વર્ણથી જતત રહેતો આવ્યો છું. તેઓએ, લીંગડી, પાટથુ, વડોદરા વગેરે અનેક સ્થાનોના અનેક ભંડારોને સુભ્યવસ્થિત કર્યાં છે અને સુભ્યવસ્થિત બનાવ્યા છે. અનેક વિદ્ધાનોને માટે સંપાદન-સંશોધનમાં ઉપયોગી હસ્તલિખિત પ્રોને સુલભ બનાવી છે. તેઓએ પોતે અનેક મહત્વના સંસ્કૃત પ્રાકૃત અથેતું સંપાદન પણ કર્યું છે. આટલા લાંબા અને પાકા અતુલબ બાદ પ. સ. ૧૯૪૫ માં “લૈન આગમસંસહ” ની સ્થાપના કરીને તેઓ હવે લૈન આગમેના સંશોધનમાં ઉપયોગી, દેશ-વિદેશમાં પ્રાપ્ત અવી સામગ્રીને બેગી કરવામાં લાગી ગયા છે. અને મને આશા છે કે તેઓના આ કામથી લૈન આગમેની અનિતમ રૂપમાં પ્રામાણિક આવત્તિ આપણુંને પ્રાપ્ત થશે. આગમેના સંશોધનની દસ્તિયે જ તેઓ હવે પોતાના વિદ્ધારકમ અને કાર્યક્રમ ગોઠે છે. આ જ દસ્તિયે તેઓ પાછલાં વર્ષો દરમ્યાન વડોદરા, ખંભાત, અમદાવાદ આદ્ય સ્થાનોમાં રહ્યા અને લાંના ભંડારોને યથાસંલબ સુભ્યવસ્થિત કરવાની સાથે જ આગમેના સંશોધનમાં ઉપયોગી ઘણીખરી સામગ્રી બેગી કરી છે. પાટથુ, લીંગડી, લાવનગર વગેરેના ભંડારોમાં જે કંઈ છે તે તો એમની પાસે સંગૃહીત હતું જ, એમાં વડોદરા આદિના ભંડારોમાંથી જે મળ્યું તેથી સારા પ્રમાણમાં ઉમેરા થયો છે. આટલાથી પણ તેઓને સંતોષ ન થયો અને જાતે જેસલમેરના ભંડારાતું નિરીક્ષણુ કરવા સારુ પોતાના સાથ-સંધાત સાથે ધ. સ. ૧૯૫૦ ની જરાયાતમાં જર્ઝ પહોંચ્યા. જેસલમેરમાં જઈને શાલો-કાર અને ભંડારોનો ઉંડાર કરવા માટે તેઓએ જે કર્યું છે તેનું વર્ણન અહીં કરવું સંબંધિત નથી.

મેં મારા ભાષણના અંતમાં એને પરિશ્ચિહ્ને જેડી હિતું છે.

એ સામગ્રીનું મહત્વ અનેક દસ્તિયે છે. “વિશેપાવશ્યકલાભ્ય,” “કુન્બલયમાલા,” “ઓધનિર્દ્દિતિવૃત્તિ” વગેરે અનેક તાડપત્રીય અને કાગળ ઉપર લખેલા અંથે નવસો વષ્ણ જેટલા પ્રાચીને અને શુદ્ધપ્રાચી છે. આમાં જૈન પરંપરા ઉપરાંત ખૌદ્ધ અને ભાલેણુ પરંપરાની પણ અનેક મહત્વપૂર્ણ પોથીયો છે. આને વિષય ડાંય, નાટક, અદંકાર, દસ્તીન વગેરે છે; જેમકે-“અંનાખાંભાદ્યશિષ્યધિ-તૈષિષ્યિવૃત્તિ”—ટિપ્પણી વગેરેથી યુક્તા; “ન્યાયમંજરી-મન્યિલંગં”; “ભાષ્યવાર્તિકવિવરણુપંજિકા”; “પ-જિકાયુક્તા “તત્વસંમદ” વગેરે કેટલાક અંથો તો એવા છે જે અપૂર્વ છે; જેમકે “ન્યાયટિપનક”; “શ્રીકંઈય; “કલ્પલતાવિદેક (કલ્પપદ્ધવરોષ);” બોદ્ધાચાર્યંકૃત “ધર્મેતરીય ટિપન” વગેરે.

સોળ મહિના જેયલા કુંડા સમયમાં મુનિશ્રીએ રાત અને દિવસનો, ગરમી અને હંદીનો જરા પણ વિશ્વાર કર્યા વગર જેસલમેર દુર્ગંના દુર્ગમ સ્થાનના ભંડારોના અનેકાંગી ભર્ણોક્કરતા વિશાળતમ કાર્યને માટે જે ઉમ તપસ્યા કરી છે, એને દૂર રહા રહા કદાચ જ કાંઈ પૂરી રીતે સમજ શકે. જેસલમેરના નિવાસ દરમ્યાન મુનિશ્રીના કામતું નિરીક્ષણુ કરવા માટે તેમજ પોતપોતાને ગમતી સાહિત્યક કૃતિઓને મેળવવા માટે આ દેશના અનેક વિદ્ધાને તો ત્યાં ગયા જ, પણ વિદેશી વિદ્ધાન પણ ત્યાં ગયા. હેમ્બુર્ગ (જર્મની) યુનિવર્સિટીના પ્રસિદ્ધ પ્રાચ્યનિવાનિ-શારદ ડૉ. આરસ્કોર્ટ પણ તેમના કામથી આકર્ષિતે ત્યાં ગયા અને ત્યાંની પ્રાચ્ય વરતુંથો અને પ્રાચ્ય સાહિત્યની સેંકટો છખીએ લીધી.

મુનિશીના આ કાર્યમાં એમના લાંબા સમયના અનેક સાથીએં અને કાર્યકરોએ જે પ્રેમ અને નિરીહતાથી સતત કામ આપ્યું છે અને લૈન સંધે જે ઉદારતાથી આ કાર્યમાં યથેષ્ટ મહદ આપ્યા છે તે પ્રશંસનીય હેવાની સાથે સાથે મુનિશીની સાધુતા, સહજ્ઞતા અને શક્તિનું ઘોટક છે.

મુનિ શ્રી જાણવિજયજીનું અધ્યારસુધીનું કામ ન કેવળ લૈન પરંપરાની સાથે જ સંબંધ રાખે છે અને ન કેવળ ભારતીય સંસ્કૃતની સાથે જ સંબંધ પૂરાવે છે, બદ્દ માનવ સંસ્કૃતની દૃષ્ટિએ પગુ એ ઉપયોગી છે. જ્યારે હું એ વાતનો વિચાર કરે છું કે તેઓનું આ કાર્ય અનેક સંશોધક વિદ્યાતો માટે અનેકમુખી સામગ્રી રણૂ કરે છે અને અનેક વિદ્યાતોના પરિશમને બયાવે છે ત્યારે એમના પ્રયોગીની કૃતગતાથી હેઠું ભરાઈ જાય છે.

૪. સુ. શ્રી જાણવિજયજીનું કાર્ય.

સંશોધનરસિક વિદ્યાતોને માટે રૂતિદાયક એક ભીજુ મરૂતિનો ઉત્ક્રેષ્ય કરવો પણ હું અહીં ઉચ્ચિત સમજું હું. આચાર્ય મહાવાદીએ વિકલ્પની છઠી સહીમાં “તયચ્છ” મંથ રચ્યો છે. એના મૂળના કોઈ પ્રત મળતી નથી. ઇતા એની સિંહાશિલ્ય ક્ષમા-અમશુકૃત દીકારી પ્રત ભળે છે. દીકારી પણ જોટલી

પ્રતો ભળે છે તે મેરે ભાગે અશુક જ મળી છે. આ રીતે મૂળ અને દીકા અન્તેના ઉકારની જરૂર છે. આ દીકામાં વૈદિક, બૌધ્ધ અને લૈન અન્યોનાં અંવતરણો મોટા પ્રમાણુમાં છે. પણ એમાંનાં ધર્મા અન્યો અપ્રાપ્ય છે. જાહેરાત્મે બૌધ્ધ મન્દ્યાતું રિમેટન અને ચીની ભાષાન્તર ભળે છે. જ્યાં લગી આ ભાષાન્તરોની મહદ ન લેવામાં આવે ત્યાં લગી શુદ્ધ થઈ જ ન શકે, એ વાત આ અન્યથી વડોદરાની ગાયકવાડ સિરીજમાં પ્રકાશિત મનારી અને શ્રી લખિસરિ અન્યમાલાથી પ્રકાશિત થયેલી આવૃત્તિમો ઉપરથી રૂપી થઈ ગઈ છે. આ વસ્તુસ્વિધિનો વિચાર કરીને મુનિ શ્રી જાણવિજયજીએ આ જ અંથના ઉકારને સારુ રિમેટન ભાષા શીખી લીધી છે અને ઉકાર મન્યમાં ઉપયોગી બૌધ્ધ અન્યોનાં મૂળ અરતરણોને શોધી કાઢવાતું કામ શરૂ કરી દીધું છે. મારા અભિપ્રાય પ્રમાણે, પ્રમાણિક સંશોધનની દૃષ્ટિએ મુનિ શ્રી જાણવિજયજીના કાર્યનું મુલ્ય વિરોધ છે. આચાર્ય એ અન્ય દુંક સમયમાં જ, અનેક નવી જાળ્યા લાયક આપતો સાથે, પ્રગટ થરો.

—પંડિત શ્રી સુખલાલાલ.

[તા. ૨૦-૧૦-૧૯૫૧ ના “લૈન” સામાજિક ઉપરથી સાબાર ઉકૂંત.]

અજિયસંતિથ્ય (અજિતશાંતિ સ્તવ)

અને એનાં અનુકરણો.

(લે. ગ્રે. હૃતાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

વૃત્તિ-મતુષોમાં ને અનેક વૃત્તિઓ છે તેમાંની એક તે અનુકરણને લગતી છે. ડાઢ પણ વરસુ પ્રસિદ્ધભાં આવતાં અને એ લોકપ્રિય બનતાં એનું અનુકરણ કરવાની વૃત્તિ ઉદ્ઘાતને છે. મેધહૃતાની પાદપૂર્વિક્ય અનેક કૃતિઓ આના સરળ ઉદ્ઘારણું પણ છે. શિવમહિમનસ્તોત્ર પણ ગણ્યાચી શક્યાય. અવાચીન સમયને જ વિચાર કરીયું તે સહેલે જણ્યાશે કે એવાના ચિવપટ-શ્રોવપટ-સિનેમામાં અમુક અમુક અભિનેત્રી વેલભૂષા-અનુકરણની ભૂમિકા પૂરી પાડે છે. વળી એ સિનેમાનું અમુક અમુક ગાયન ચોરે અને ચૌટે ગવાતું સંભળતાં એને અતુસરું સ્તવન ડાઢ ને ડાઢ મુનિવર રચતા જોવાય છે.

પદ્ધની સંખ્યા-આવી અનુકરણની વૃત્તિ એક પ્રાચીન જૈનસ્તવ અંગે પણ જોવાય છે. આ સતતનું કરીયે સંચયેલું નામ અજિયસંતિથ્ય છે. એની વિવિધ હાથપોથીઓ મળે છે. તેમાં એઠાંમાં એણાં ૩૭ ને વધારેમાં વધારે ૪૨ પદ્ધો નજરે પડે છે. જિનપ્રગણયરિના મતે પદ્ધોની સંખ્યા ૩૭ ની છે. સામાન્ય રીતે ૩૮ કે ૪૦ પદ્ધો પ્રચલિત છે. “ભાંડારકર પ્રાચ્યવિદ્યા સંશોધન મહિર” તરફથી મેં ને હુસ્તલિભિત પ્રતિઓનું વર્ણનાત્મક સૂચિપત્ર તૈયાર કર્યું છે તેના ચોથા લાગમાં મેં ૪૨ પદ્ધોની એક હાથપોથીની નોંધ લીધી છે. અહીં મેં પહેલું તેમજ ડેલ્વાં વજુ પદ્ધો આપ્યા છે.

આ જધણમરહદીમાં રચાયેલો સતવ જત જતના છઈના નાદર નમૂના પૂરા પાડે છે. એ છઈના સૂચી મેં અકારાદિક્ષિતે ઉપર્યુક્ત સૂચીપત્ર. (૫. ૨)માં આપ્યો છે.

આ છઈના લક્ષણો આ રાય ઉપરની જિન-પ્રભસ્ત્રિકૃત રીકામાં નજરે પડે છે. એનો ઉપયોગ

“ફૈન એયસ્ટર મંડળ” તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ “પંચ પ્રતિક્રિયા સૂત” ના પુસ્તકમાં કરાયો છે.

પ્રકાશન-આ સતવ અર્થ સહિન ઘ. સ. ૧૮૬૫ માં જોથી પ્રથમ અમદાવાદી પ્રસિદ્ધ ધ્યું હોય એમ લાગે છે.૧

પ્રણીતા-આ સતવા પ્રણીતા તરીકે નંદિષેયતું નામ રણૂ કરાય છે.

શરૂંજય મહાકદ્દ્યમાં કહું છે કે-નેમિનાથના કહેણાથી ‘શરૂંજય’ ગિરિની યાત્રાએ ગમેલા નંદિષેય ગણ્યાચે આ સતવ રચ્યો છે. ડટલાકના મતે આ નંદિષેય તે મહાનીરસવામીના શિષ્ય થાય છે. અને એમણે ‘શરૂંજય’ પર્વત ઉપર અજિતનાથ અને શાંતિતાથના એ મહિરેની વર્ણ્યે જીમા રહી એકી સાથે આ એ જિનિશ્ચરેની સ્તુતિ કરવા માટે આ કૃત રહ્યી છે.

પ્રાચીનતા-આ સતવની પ્રાચીનતા વિષે આપણે પ્રાચીન શ્રદ્ધા તપાસના જેઠાંઓ. કરેય થાને બૃહિં-દ્વાદ્શ્યપ્રસ્તુતની રીકામાં એક સ્થળે એના રીકાકારે આ સતવનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. જિનદાસગણ્યિકૃત નિસીહુવિસેહુસુદ્ધિશુમા ડાઢક સ્થળે આ સતવનો ઉલ્લેખ વાંચ્યાનું મતે રૂરે છે, પરંતુ આ સુદ્ધિશુ અત્યારે એક તો મારી સામે નથી અને એ હેત તો પણ પ્રસ્તુત સ્થળ હું રોધી શકું કે ડેમ એ શાંદા છે. ગમે તેમ પણ આ સતવ વિકિમની આડમી સદી જેલ્દાં તો પ્રાચીન હોણ એમ મને લાગે છે, ડેમકે આ સતવના અનુકરણપે જિન-વલભસ્ત્રિયે ઉલ્લાસિક્રમ-થોત રચ્યું છે અને આ સૂરિયે નિ. સં. ૧૧૨૫ માં ‘ગણ્ય’ તરીકે

૧ જુઓ મગનલાલ મનસુખરાય તરફથી જપાયેલ પંચપ્રતિક્રિયા સૂત.

अजितशांति स्तवन अने तेना अनुकरणे।

६३

संवेदरंगसाला शोधी छे अने अमनो हेहात्सर्ग
वि. सं. ११६७ मां थयो छे.

टीका ४८्याडि-नालिखेषुकृत अजित्यसंतिथ्य
४५२ विविध टीकाओ अने अवचूरियो छेः—

(१) जिनप्रभसूनियो वि. सं. १३६५ मां
रचेली ध्याक्षदीपिका।

(२) गीविंशाचार्ये^१ रचेली अने “प्रणिपत्य
जिनं शान्ति” थी शब्द थती टीका।

(३) अन्द्रकृतिनाशिष्य हुष्टकृतिये रचेली टीका।

(४) अवातकृतृष्टि अवचूरियो।

आ पही पहेली ऐ टीकानी मुद्धु-पुरितामा मे
वयो थया तैयार करी छे, परंतु ए ६७ सूधी तो
छपावी शक्यो नथी, काढ प्रकाशक भगे तो अग्रेण
अनुवाद सहित ए छपावा भारी छम्भा छे.

गेयता—आ स्तवनी गेयता जेतां ऐ चूडीमा
उताराय-ऐनी रेकृद्द उताराय अने वायु-प्रवयन
(रेतियो) परथी ए रजू कराय तो कम ?

अनुकृतियो—विशेषमां जेम छहोना दृष्टिये
आनो अव्यास थोडेखो पछु कराये छे तेम ऐनी
आधा अने अलंकारेनी दृष्टिये विचार थवो धरे छे.

सुप्रसिद्ध अजित्यसंतिथ्यना अनुकरण्यै वे
डेक्कीकृतियो जेवाय छे ते ६६ विचारीयुः:

(१) विरहुंकृत अजितशांति स्तव—आमा
४२ पदो छे. आ कृति विषे जिनसत्त्वकैरा (ला.
१, प. ३) मां उल्लेख छे. ऐ उपरथी अंबातमां
आनी एक हाथपोथी छे अम जधुय छे. आ कृति
जे अप्रसिद्ध हेय तो ते प्रसिद्ध थवी धरे.

(२) अजितशांति स्तव—आ कृत संस्कृतमां
वि. सं. ११५१ मां सहलयन्दना शिष्य शान्तियन्द-
गम्यीये रयो छे. अने ऐ भूमि पाठ्य कृतिना छंद
अने वपयना अनुकरण्यैप छे.

(३) उहलाससिङ्गम-थात याने अजितशांति
लघु स्तव—आ पाठ्यमां १७ पदमां रचायेला
स्तोत्रना कर्ता, जिनसत्त्वसूनिये अने ऐना उपर
जिनेश्वरसूनिना शिष्य धर्मतिवड वि. सं. १३२२/मां

संस्कृतमां कृति रथी छे, ज्यसेमना शिष्य गुणविनये
पछु एक कृति रथी छे.

(४) अजितशांति लघु स्तव—आ पञ्च १७
पदोनी कृति छे पछु ए संस्कृतमां छे. ऐना कर्ता
ज्यप्रोभरसूनि छे.

(५) अजित्यसंति शुत—(अजितशांति
स्तोत्र)—आ १७ पदमां ज्यधु भरहटीमा रचायेलु
स्तोत्र जैन स्तोत्रसंहारु (ला. १) मां पृ. ११२-
११४ मां छपायुः छे. अने अहो ‘महामन्त्रगर्भित’
कहुँ छे. आ स्तोत्रना तीज पदमा कहुँ छे के-
अविष्टेभिना कहेवाथी नंदिवेशु अजित अने शांति
ये ए जिनेनी समझो रसुति करी. आज ए
जिनेनी आ स्तोत्रमां रसुति करी छे. कर्तानुं नाम
धर्मधीरसूनि छे अम भासे छे.

(६) अजितशांति स्तव-जिनसत्त्वसूनिये १५
पदोमां संस्कृतमां विविध ७ होमां रचेदो आ स्तव
जैन स्तोत्रसंहारु (ला. १, पृ. १६६-२:२)
मां छपाये छे.

(७) लघु-अजित-शांति-स्तव—आ आठ
पदोमां “अपरमं” मां रचायेली नानकडी कृति छे.
ऐना कर्ता वीरगण्यि छे.

अध्यक्षवीर स्तव—जेम उपरुद्धा कृतियोमां
अजितनाथ अने शांतिनाथनी भेगी रसुति छे, तेम
उपरुद्धा संकलयन्दना शिष्य वायक शांतियन्दे ३६
पदोमां संस्कृतमां, नालिखेषुती पाठ्य कृतिमां ३५-
रायेला छहोना अध्यक्षवीर अने महावीरस्वामीनी
भेगी कृतियै आ स्तव रखेयो छे. आम अहो ऐ
रीते अनुकरणु छे. (१) छंदी आमतमां अने
(२) ए तीर्थंकरोनी सामरी रसुति तरीके.

आ अध्यक्षवीर स्तव लीभसी भाष्ये तरहथी
वि. सं. १६३४ मां प्रकरणु-रेत्नाकरे (ला. ३,
पृ. ८३५-८३६) मां प्रसिद्ध करायो छे. डॉ. शुभ्रिंगे
नालिखेषुकृत अजित्यसंतिथ्यनी साये साये आ
स्तवतुं संपादन कहुँ छे अने ऐ Z I I (पृ.
१७८ धर्मादि) मां ध. स. १६२३ मां छपायेल छे.

મુનિશ્રી ચંદ્રમેલસાગરજી મહારાજના વ્યાખ્યાનમાંથી તારવેલાં

કદ્યાણ સૂત્રો.

અવન, એ આપણા કર્તાનો પડધો છે. અવનના રંગ તો ફરતા છે, આ હુનિયામાં શાશ્વત શું છે? રંગ, રૂપ, ખુમારી, બળ, એદ્ધર્ય-આ બધુંય નથેર છે. અવનના રૂપ અને સૌનંદર્ય સંભાના રંગ જેવા ક્ષણલુણી છે. ખરું સૌનંદર્ય તો આત્માનું છે. સૌનંદર્ય વસ્તુગત નહિ પણ ભાવનાગત છે. ભાવના જે ભંગ હોય તો આત્માનું ચિહ્નાનનદમય સ્વરૂપ સમજય છે. આખું સ્વરૂપ જેને સમજય છે, તેને જગતની બીજુ કોઈપણ વસ્તુ આકૃતી શકતી નથી. અને આત્માના રૂપ અને પરમાત્માના સૌનંદર્યની મર્યાદામાં, તેની ખુમારીમાં, કાંઈક અનોખી જ મજા આવતી હોય છે.

સંસાર નથેર હોય, અસાર હોય, અનિત્ય હોય, ક્ષણભંગુર હોય; તો આપણે, આપણુને કેમ શાશ્વત માની જેસીએ છીએ? આપણું અવન કેમ નિત્ય અને વ્યવરિથત લાગે છે? આપણે આપણી જાતને કેમ ચિરંલુણી માનીએ છીએ? કારણ કે હુનિયામાં બધુંય ક્ષણભંગુર છે જ નહિ: આપણો દેહ, આપણા નિવાસો અને આપણું લોતિક સુખ-આ બધું અસ્તિર છે, પણ આપણો આત્મા તો અમર છે, એનો પ્રવાસ કઢી અટકતો નથી; એ તો શાશ્વત છે. અને એનું જ પ્રતિભિમ્બ જગતની વસ્તુઓમાં પડનાથી આપણે માનીએ છીએ કે આ બધુંસ્થિર છે, શાશ્વત છે. અને ખરી રીતે ધર્મશાસ્ત્રો અહિ જ કામ લાગે છે. એ સમજાવે છે કે-તમને જે શાશ્વત લાગે છે, તે લોતિક પદાર્થ નહિ પણ આત્મા! અને તમને જે નથેર લાગે છે તે આત્મા નહિ પણ લોતિક પદાર્થ!

X X X

જગતની દૃષ્ટિએ સુખી હેખાતો ભાષુદ્ધ ખરેખર, સુખી હોતો નથી. કારણ કે એનું સુખ કાયમનું થધ ગણું હોય છે, એટાં એ એના ચ્યાનમાં આવતું નથી. અને એની સુખની કદ્યપનાચો વધારે વિસ્તૃત થતી જતી હોય છે. અને એની સુખની કદ્યપનાચો જેમ વધારે ભંગ અનતી જાય છે તેમ એના હૈંયામાં અ-સંતોષ વધતો જાય છે અને અસંતોષ એ તો પાવકજવાળા છે, એ જ્યાં પ્રગટે ત્યાં ભાષ્યા વિના રહે જ નહિ!

X X X

અહિંસા જેવી શક્તિશાળી ચીજ હુનિયામાં કાંઈ નથી, આ ત્રણ અક્ષરમાં તે શું હૈવત ભર્યું હોય કે જગતની સર્વ સુંદર ભાવનાચો. આમાંથી જન્મે! અહિંસા ઉપર આખી હુનિયાનું મંડાયું! પ્રેમ આમાંથી જન્મે. વિશ્વબાત્સદ્ય આમાંથી જાગે, અને નિયોજારની ભાવના પણ આમાંથી ઉદ્ભાવે! અહા! અહિંસાનું કેવું મહાત્મય!

X X X

સેવા અને કર્તાબ્યોને જાયારે ઉપર લાવવાની બહાર લાવવાની-ભાવના જાયારે, સેવકના મનમાં જાગે છે ત્યારે બધું સ્ક્રાઇં જાપ છે. અને એ જ પતનનું પ્રથમ પગથિયું છે! અવનના દરેક કાર્યમાં આપણી કર્તાંય ખુદી જાગણી જોઈએ. કર્તાંયની કેડી વટાવણી બધું સુશ્કેલ છે, એની અંદર અગ્રમાન-ગર્વનું, ચારે તરફ વાવાઓડું વાતુંઝ હોય છે તેની સામે તો કાંઈ વિરલ જ રકી થકે!

X X X

વિશ્વને આહર્યમય ખનાવણું હોય તો

કલ્યાણ ખત્રો.

૬૫

પહેલા પોતે આદર્શવાન અનખું ! આપણા કોઈ પણ કાર્યમાં આપણો આત્મા રૈડાયો હોય, હૃદય અર્પણું થયેલું હોય, અને તે પ્રેમના રંગે રંગાચેલું હોય અને જે કર્તાંય આપણા પ્રેમથી જિંનાચેલું હોય તેની અલંક તો જુદી જ હોય ને ?

પરોપકાર માટે જેટલું આપણું ધન, યુદ્ધ, શરીર અને મન વપરાય છે, એટલો આપણા આત્મા સમૃદ્ધ અને છે, અને સેવા પણ આવી પ્રેમ ભાવના વિના કર્કશ અની જાય છે. સેવાને સફળ કરાવનાર, તેની પાછળ વસાવેલો આપણા પ્રેમ છે. આપણું હૃદય છે !

X X X

સંયમ એટલે આપણી કર્તાંયપરાયાણુતા અને જીવનની પ્રમાણિક નીતિ ! મન પર કાણ અને પ્રવીળાલનકારી વસ્તુઓને ત્યાગ એ જ વાસ્તવિક સંયમ ! તમે જીવનના ગમે તે ક્ષેત્રમાં ડામ કરો પણ એમાં સંયમતું જોન્દાર્થ પ્રગટાવો, એટલું જ મારું કહેલું છે. સેવા કરનારા ધણું છે; કર્તાંય કરનારા ધણું છે, પોતાનું ભાવિહાન આપનારા પણ ધણું છે; પણ તેનો બદલો ન મળતાં નહિ સુંભનારા અને બદલો મળના છાંનાં નહિ કુલાનારા સાવ એણા છે !

X X X

જગત માટે પોતાના જીવન ને ઘસી નાખ-

નાર મનુષ્ય, પોતે ઘસાતો નથી. પણ પૃથ્વી પર સ્વર्ग જિલ્લું કરે છે.

X X X

પોતાના ક્ષેત્રમાં મનુષ્ય સંપૂર્ણ અને સમર્થ હોય તો તે વિશ્વના ગમે તે સ્થાનમાં સંપૂર્ણ ને સમર્થ અની શકે છે. આપણા સુખ્ય કર્તાંયમાં સંપૂર્ણતાનું મધુર સંગીત ભરી દદશું, તો તે ચારે બાળુ શુંલુ ઉઠશે અને પ્રત્યેક સ્થાને પોતાની મધુરતાથી છલકાવી હેશે !

X X X

સાચું સુખ, પેસા, ઝૂપ કે સંગત ઉપર અવલભિત નથી. તે તો છે મનુષ્યના હૃદયમાં ! તેના કર્તાંયમાં અહંકાર ન હોય, તેની કરનારાના નિષ્ઠામલાવ હોય ત્યારે જ તેના જીવનમાંથી સુખનું સંગીત જરે છે !

X X X

જગત, માનપત્ર લેનારાઓ ઉપર નહિ પણ મૈન-ભાવે કર્તાંયો કરનાર ઉપર ચાલે છે. તેણોનાં મૂક ભાવિહાનો ઉપર જ જગત ટકી રહ્યું છે.

X X X

વિદ્યા કોઈની ખુશામત ન કરે. ખુશામત કરીને પોતાની વિદ્યાને વેચી નાખે તે સાચો વિદ્યાન જ નહીં !

॥ वर्तमान समाचार ॥

जन्म जयंति महोत्सव-पालीताणा

प्रभावशाली महानविभूति आचार्य श्रीवि-
जयवद्विजसूरीधरण महाराजनी ८२ मे जन्म
जयंतिमहोत्सव धैर्य धामधूमधी पंजाबी क्लैन धर्म-
शालामां आभासना कारतक शुद्ध २ ना रोज ७५-
वार्षा होता, आशा शुद्ध १३ थी कारतक शुद्ध ५
सूर्यी ते निमित्ते अद्वाध महोत्सव करवामां व्याघ्रे
होता, पंजाब, मारवाड, गुजरात, सौराष्ट्रथी अनेक
क्लैन अंडुओं क्लैन उमेद्वार डोलेजना विवाहितों
पशु आव्या होता.

का. शु. २ बाध्यभीजना सुप्रभाते नव वागता
पंजाबी धर्मशालामां आचार्य श्री विजयवद्विजसूरी-
धरणनी निशामां मुनिश्री दर्शनविजयण त्रिपुरी
आदि, मुनिवर्मश्री कांतिसागरण आदि मुनिमंडण,
साध्वी समुदायने तेमज यानिक समुद सारी संघ्या-
मां देखातो होतो, सलानी शृङ्खलामां पंजाब गुज-
रानवाला गानयंदण (हाल आग्रावासीमे) जन्म
जयंतितुं काठ्य गायुं हुतः, आद श्री लिंगसूरीधर
क्लैन संगीत मंडणीना आगडोमे जयंतिनायक अंगे
तुं काठ्य भावभरी रीते गायुं हुतः, आद श्रेष्ठ रोजा-
नवालण एडवेक्ट साहेबने प्रभुभस्थान अंगे श्री
अमरनाथ क्लैनी होशीयारपुरवाणाने कुलयंद हुरि-

यंद्वाधये अनुभोदन आयुं हुतः, आद पटी पंजा-
वाणा अमरनाथज्ञये काठ्य संबागायुं हुतः, आद
होशीयारपुरवाणा अमरनाथज्ञये बहारमा आनेवा
संदेशाये, रजु उर्मा होता, क्लैन वोशीगटन (अमे-
रीका)थी श्री भारेलाल क्लैन, मुंखधर्थी श्री गोक्षवाड
क्लैन संध, शेठ धीरायंद मुलयंद, शेठ उत्तमयंद
मानयंद, श्री काणादास होसी, शा कुलयंद शामण,
शेठ पोपटलाल धारसी, श्री शातिलाल गोक्षग्रास,
श्री सेसमल हीपयंद, शा लालयंद कीशनयंद, शेठ
मोतीलाल मुलण, शांतिलाल ओष्ठवज्ज, भीपीनयंद
हीरालाल, भी. के. शाहनी दुर्गा बावनगरथी श्री
संध, शेठ बोगीलाल भगनलाल, वोरा अमरयंद
जसराज, अमदावाद हंड्जवनदास, विलायतीराय
पंजाबी, अभाला संध, सुंदरलाल रोशनलाल, आ-
त्मानंद क्लैन सभा, क्लैन डोलेजना ग्रोन्सीपल,
द्वितीया क्लैन आत्मानंद सभा, जयपुरथी श्रीयुत
गुलामयंदण हुतः, पंजाबी श्री संध, राशीथी वर-
काणा विद्यालय, लुधीयाल्लाथी नवयुवक भड्डा, आ-
त्मानंद सभा, क्लैन छन्दिस्टी, इपशेशीर, अमृत-
सरथी इतेहकुमार, पालनपुरथी कारतीलाल अक्षी,
जंडीयाला संध, मुखुकराज गानयंद, विजयानंद
वांचनालय, होशीयारपुरथी शान्तीरवृप, मालर
डेक्टा गानयंद, आमाथी पंजाबी संध, समस्त

संघ मधुराहास, दीनानाथ, राजेन्द्र सेनेटी शीर्टीगुड़ी, ऐरसद, कपडवंज, चीतोडगढ, बारेजडी ऐडेली विग्रे गामना तार तेमज डागलो, शुभेच्छा दर्शन वता आवेदा.

अहेशायेना वाचन "आद साधीशी प्रतीच्छी अस्वर्तंशी तथा वीतरंजनश्रीलग्ने आचार्यश्रीना ज्ञवनप्रसंगोत्तुं काव्य गांधि संबोधयुं, आद पंजली बाणा संतोषकुमारीले मधुर काव्य गायेल हुं. अंद मुनिवर्ष श्री जनकविजयज्ञ, मुनि श्री भगवंतविजयज्ञे ज्यवंत नायकना ज्ञवन प्रसंगे अंगे प्रवयने आप्या आद पन्यास श्री पूर्णिंदिविजयज्ञ गणीवये आचार्यश्रीतुं ज्ञवन दुःक्षमा समग्नयुं हुं. आद डा. बावीसीले आचार्यश्री डेवनश्रीना पैषक होगातुं तेमज भडावीर लैन विद्यालय अने आरवाडनी संस्थायेना रथापड हेवा अंगेना तेमज समझमां विरेखना पटोण सामे जुझी रहेव ते प्रसंगे वर्ष्यात्या हता. आरभाद लावनगर लैन आत्मानं द सभाना सेकेटरी श्रीयुत विभागास विभोवनहास गांधीये आचार्यश्रीना साहिल तेमज कृष्णश्री प्रतीयेनी अंतरनी धगश अगे सुंदर लापामां प्रवयन आपाने आचार्यश्रीतुं १२० वर्ष्युं दीर्घयुं हुं. त्यारभाद लेरसंग कविये आचार्य श्री पोतातुं औजना कृष्णाणु इरतां पोताना आत्मकदम्याणु भाटे छे तेम सुंदर लापामां कहेव अने शतुं अयनी पवित्र लुभीमा हुङ्काण छे जेथी मानव राहत अंगे कार्ये करवानी जडरीयात दर्शनी भद्राजन संस्थाने अलारे आ परिस्थिति जेता काम उपाडी देवानी जडरीयात दर्शनी हती.

अत्यारनी विषम स्थाति अगे सरकार तेमनी रीते काम करसे. साथे साथ प्रेमये पञ्च साथ आपी सभय नहीं चुइवा समर्थन कर्युं हुं. अथका मानवो भाटे रसोडुं थरी नेमां भद्र अंगे अपील की हती.

प्रसिद्ध वक्ता मुनिश्री कांतिसागरज्ञ महाराजे

आचार्यश्रीना ज्ञवन अंगे ज्ञवानी हणा तेमज रहेनेमां आज अपांध रहेवा शिक्षयुनी भाभी अने केषुवणीनी आवस्यकता अंगे सुंदर शेवीमां प्रवयन आप्युं हुं. आद श्रीयुत शिवलभाध देवशीले रहेक मानवने आंभा सुंदर तेमज संग्रहीत रीते समग्नयुं हुं. आद ज्ञवंतराज्ञ ५८ लग्नीये प्रासांगिक प्रवयन आप्युं त्यारभाद मारतर शामल आईयं हुं डेलाकरे आचार्यना ज्ञवनप्रसंगे उपरथी आप्युं अमलमां भूक्षा लायक कार्ये की अतावता दर्शनयुं हुं. आद मुनिवर्ष श्री शानविजयज्ञ त्रिपुरीये डेवनश्रीना क्षेत्रेनी शहिआत प्रथम मेसाणा ने पठी अनारसथी थधने अत्यारे शुं छे ते ज्ञानयुं हुं. आद मुनिवर्ष श्री क्षमानंदविजयज्ञ. लाला अमरनाथ ज्ञेनी हेसी-यारपुराणामा, हेसी कुवये हे आचार्यश्रीना ज्ञवनप्रसंगे पंजामां डिं आजाद अन्युत्यारे पाकीस्तान युजरानवाणामां आचार्यश्री भिराजा। हता ते सभयनी विकट परिस्थिति त्याना ज्ञेन लाईये साथे आजाद हीदमां आप्युं, मारवाडमां के न्यां शिक्षयुना संस्कार नहीं ते प्रदेशमां शिक्षयुनी भी रोपवा ने डेवनश्रीना डेवन जोक्वामां मुरकेलीये, मारवाडना प्रदेशमां चोर लोडा विलारमां कपडा पञ्च उपाडी गयानो प्रसंग वर्ष्यववा हता. साधीशी दर्शनश्रीलग्ने काव्य संबोधयुं हुं. त्यारभाद युक्तं अवाके साधीशी हेमेन्द्रश्रीलग्ने प्रवयन करतां कृष्ण कृ-केण-वणी पुरुषेमां अपाय छे तेम झेनेमां भोटा प्रमाणमां अपाय तेम करवुं जडरी छे अने अत्यारे कृष्णाक झेनेनी परिस्थिति ठीक नथी ते परवशता भोगवती पडे छे ते हुर करवा झेनेने हुक्कर-उद्घोग शीखनी पगभर करवा सुयन करवामां आवता सभामां आशानी लागणी प्रगट थध हती.

साधीशीना प्रवयनथी जनतामां झेनेमा भाटे उद्घोगशाणा रथापवा विचारया थर्ते इणो शह थां तेज समये ठीक रक्मो नेवांधि हती. ज्ञेमां हा. ५०१ संधनी कानमलज्ञ द्यारामल नागेवर हा. ५०३) लाला ताराचंदज्ञ अंभालवाणा अने भीजु

પરસુરામણું રક્મેણી ભળી લગભગ એથી અહી હળરની રકમ થઈ હતી ત્યારખાદ સાંધીજી અને બીજાના પ્રાસંગિક પ્રવયનો થયા હતા ત્યારખાદ પ્રમુખ શ્રી રોશનબાળજી એડલેઝેટે જણાયું 'કે-આચાર્યશ્રી એ પંનાખ, મારવાડ, તેમજ ગુજરાતમાં જૈન ધર્મના સંરક્ષારી તેમજ કેળવથીની પ્રગતિ અંગે જે અથગ પ્રસ્તુતમ લઈ કાર્ય કરેલ છે તે અવિયળ રહેશે. તેઓશ્રીને પંનાખમાં ખાંદી અમેને જગૃત રાખવા વિનતી કરી. આચાર્યશ્રીનું 'દીર્ઘાયું' છચ્છયું હતું. આદ પ્રકાવના થઈ હતી.

આચાર્યશ્રીના જન્મદિન અંગે આપણા સ્વામી આધ્યાત્મિક લક્ષ્ણ, ગરિયોને મીડા મેઢા તેમજ ઢારને ચારો આપવામાં લગભગ હો. એક હળર આપાય હતા તેમજ આચાર્યશ્રીની આ. વ. ૧૦૮ થએલ પ્રેરણાનુસાર અશક્ત માણસો માટે રસેણાની ખરાકત થયેલ.

અપોરના દ્યાદાબાકરી રીતે આચાર્યશ્રી રવીત શ્રી આરિન પૂજા જણાવવામાં આવી હતી.

સહગત શ્રી ચારિત્રવિજયજી કુચ્છી જયંતી ઉત્સવ

આચાર્ય શ્રી વિજયવલભસ્સરીધરજીની નિશામાં સહગતના પરિવાર મંડળની હાજરી વચે ભાગતગરવાળા શેઠ લોગીલાલ મગનડાલ મીલવાળાના પ્રમુખપણ્યા નીચે ઉજવાયો હતો. પ્રથમ ગુરુપૂજન થયા બાદ લાર બાદ ડેકટર આવારી શેઠ આ. + કે. પેઢીના મુનીમ ડાર્કરીલાધ તેમજ કુલચંદ હરીચંદ દોશીના પ્રવયનો થયા હતા. છેને પ્રમુખસ્થાનેથી શેઠ લોગીલાલ ભાઈએ સહગતના ધર્મના પ્રકાવનાના કાર્યોની પ્રશંસા કરી અત્યારના દેશકાળે કપરાડુકાળના દાખમાં બીજાના દુઃખે દુઃખી થઈ તેનું નિવારણ કરવા કંઈ કરવાની જરૂર

છ. માટે બીજા અધા કાર્યો પડતા સુકી તાકીદે દુઃખાળ રાહતનું કાર્ય જલદી ઉપાડવું જોઈએ વગેરે અસરકારક નિવેદન કર્યો બાદ તે અંગે માનવરાહું ઇંડ કરવામાં આવ્યું હતું. અને રસેણુ જોલવાને નિષ્ઠું કરવામાં આવ્યો હતો.

મહોત્સવ:—શ્રી આત્માનંદ પંજાબી જૈન ધર્મશાળામાં શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીના દ્હેરાસરમાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલભસ્સરીજી મહારાજની સાનિધ્યમાં સાંધીજી આ જ્યાંશીજની શિષ્યા લખમીઓ-જીની શિષ્યા તરુણશ્રીજીએ કરેલ દોઢમાસની તપથર્યા નિમિત્તે ભાદરવા સુદે ૬, થી ૧૫, સુધી અઙ્ગુધ મહોત્સવ સમરોહપૂર્વક થયો. ચિવિન પૂજાએ તેમજ રાતના ભાવના, આંગી, પ્રકાવના આદિ કરવામાં આવી હતી.

ભાદ્રવા વદ ૨ સંદ્રાતી હોઈ પંનાખ, બીજાનેર આદિથી ભાવિદો આવ્યા હતા. આચાર્યશ્રીજીએ સોતે સંભળવાપૂર્વક આધિકની સાંકાનીનું નામ સંભળાવી, આ માસમાં આવતા કલ્યાણકાર્ય સંભળાની ચિશેષ ધર્મધ્યાન કરવા સંચેટ ઉપરે આપ્યો હતો.

બાર વાગે શ્રી પદ્મવિલયજીન નવાયું અભિષેકી પૂજા જણાવવામાં આવી હતી. ચતુર્વિંચ શ્રી સંધે સારા પ્રમાણુમાં લાભ લીધે હતો.

આચાર્યશ્રીજીના અધ્યક્ષનામાં નવપદ આરાધન સારી રીતે કરવામાં આવ્યું, વિવિન્ધિન-પૂલહિ ભાવિદો ઉદ્ઘાસપૂર્વક કરતા હતા.

ન્યાયાન્ભોનિધિ લૈનાચાર્ય (તપાગચ્છાચાર્ય) શ્રીમહવિજયાનંદસરીધર (આત્મારામજી) મહારાજ સાહેના સમુદ્દ્રાયના પ્રવર્તની સાંધીજી શ્રી હેવશ્રીજીની આધિકન સુદ્ધિ છદ્રની સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી આ. સુ. છદ્ધથી પુનમ સુધી ચિવિન પ્રકારની પૂજાએ જણાવવામાં આવી.

શેડ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ મીલવાળા.

શ્રેષ્ઠીવર્ય શેડ ભોગીલાલભાઈ ધર્મશ્રક્તાળું દેવગુરુસંક્રિતનો સુંદર નમૂનો છે, દાનવીર છે, તેમાં એ મત છે નહિં; સૌરાષ્ટ્રના જૈન નરરત્ન છે તે સર્વમાન્ય છે, પુણ્યાતુખાંધિ પુણ્ય બાંધનાર એક સૌજન્યમૂર્તિ છે તેની સાબિતી

દાનવીર તરીકેની હક્કીકિત જગન્નાથે છે. તે પુણ્યપ્રલાવક પુરુષને આ કૃપરી મોંઘવારી, દુઃખાળ, ખાવા, પીવા, પહેરવાના સાધનોની તીવ્ર અછત નોંધ મૂંગા પ્રાણીઓ તેમજ આમજનતાની દુઃખદ સ્થિતિ માટે તેમનું હૃદય હુચ-મચી ઉદ્યું, અનુકંપા ઉભરાણી. રાજ્ય-માન્ય અને પ્રનાયિય છે તેથી કહો કે હળવાડમી છે તેમ માનો કે આત્માની કોમળતા સાથે કોઈપણ રીતે કોઈના પર ઉપકાર કરવો તેવી હૈવી લાવનાને લઇને પ્રથમ મૂંગા પ્રાણીને બચાવવા પોતે જ તૈયાર થયા. પોતાની એક સારી રકમ લરી, અનેક ડામના બોણ વચ્ચે પ્રથમ સ્થાન

પ્રથીદ્યાને આપી પોતાના સ્નેહી વોરા ખાનિલાલ અમરચંદ તથા ધીજાઓને સાથે લઈ મુંબઈ પહોંચ્યા. વ્યાપારની સ્થિતિ પાછી હુંતી (કથળી ગચેલી હોવા) છતાં પોતાની પ્રથમ ઉદારતા સાથે પોતાની લાગવગનો સારામાં સારો ઉપયોગ કરી દ્વારા પાંચોત્તર હળવર (પ્રાણું લાખ)નું કુંડ કરી અને આભ્યાસ. અહિં હંજુ પણ કુંડ લરવું બાકી છે તે લરશે. મૂંગાપ્રાણીના બચાવ સાથે આશીર્વાદ સાંપરશે. હજુ તો કામ બાકી છે કારણું કે બોલતા પ્રાણી મનુષ્ય રહી જાય છે, તેને માટે તેમણે તૈયારી કરી છે. સાંલળવા પ્રમાણે પોતે મીલમાલેક સાથે દ્વારા પચાશ હળવર આપવા તૈયાર છે. દ્વારા પાંચ લાખ મુંબઈ અને ધીજો કરવા તૈયારી છે. હવે તેમણે દ્યાના સસુરણું બિરુદ્ધ મેળોંચું છે. ધન્ય છે તેમની પરોપકારવૃત્તિને, સખાવતને, દ્યાળુપણુંને અને પુણ્ય પ્રલાવકપણુંને. આવા નરરત્નનો કોઈપણ શહેરમાં સો બસે વરસે જન્મે છે. આવા ઉચ્ચ કોટીના આત્માઓ માટે શાસ્કાર મહારાજે સત્ત્વશાળી પુરુષ તરીકે જણ્ણાવે છે. આ પુરુષરત્ન પણ તે જ છે. મુંબઈથી આવતં એરેડ્યુમ ઉપર જૈન સમાજે સુંદર સતકાર કર્યો હતો.

ભાવનગરના સમાચાર અને શાસનહેવોની

અપૂર્વ કૃપા.

દાદાવાડી શેડ ચુનીલાલ ફર્લબદ્ધાસના બંગલે બિરાજમાન પંન્યાસળ શ્રી ચંદ્રકાન્તસાગરજી મહારાજ ઠાણા છ સપરિવારના ઠાણા-ઉઠાણા શાહ રવચંહ ગોરધનને ત્યાં અને વડવા ઉપાશ્રેય બિરાજમાન મુનિરાજશ્રી ચંદ્રકાન્તસાગરજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજના ઠાણાઉઠાણા શેડશ્રી લોગીલાલભાઈ મગનલાલ મીલવાળાને ત્યાં થયા હતા અને ત્યાં કલિકાલસર્વજી શ્રી લેમચંદ્રાચાર્યજી મહારાજની જન્મ જયંતી મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજના અધ્યક્ષપણે વિક્રાનોના લાખણો સાથે ઉજવાઈ હતી. અને સ્થળોએ ધામધૂમપૂર્વક પૂજય મુનિરાજને લઈ જવામાં આવ્યા હતા અને તે જ દિવસે અને સ્થળો વ્યાખ્યાનો અને પૂજા લણ્યાવવા સાથે પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

બીજે દિવસે વડવાને ઉપાશ્રેય ચાતુર્મસ બિરાજમાન પૂજય મુનિરાજને શ્રી ચંદ્રકાન્તસાગરજી મ. તથા પૂજયશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ લાવસાર જોવીદ્દાલ ગાંડાના ધર્મપત્ની દીવાળીઝેનની વિનંતિથી ધામધૂમપૂર્વક તેમને ત્યાં પદ્ધાર્યા હતા. સવારના વ્યાખ્યાન, બપોરના પૂજા લણ્યાવવા સાથે પ્રભાવના થઈ હતી. આવા આનંદજનક દિનના પ્રસંગે તેજ રાત્રિના અઠી વાગે તે મકાનના નીચેના લાગથી દાહર સાથે લયકર આગે હેખાવ દીધો, એટલે પૂજય મુનિવરો અને ધરના માણુસોને બહાર નીકળવું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું. આખરે દોરડા ને નીસરણીના આધારે સહિસ્લામત રીતે નીચે ઉત્તરવાતું બન્યું. પૂજય મુનિવરોના સંયમ અને અદ્ભુતચર્ચાના તેજવડે, શાસનહેવોની કૃપાશી લાવનગર શ્રી સંધના પુષ્પયવડે સર્વેનો બચાવ થઈ ગયો, પરમ આનંદ થયો.

એક અનુપમ માંગલિક પ્રસંગ.

સં. ૨૦૦૮ ના ભાગશર સુદ ૭ બુધવાર તા. ૫-૧૨-૫૧
 ના રોજ આચાર્ય ભગવાન, પંજાણકેશારી, યુગવીરતા
 મુખારક હસ્તે શ્રી “આત્મ કાન્તિ જૈન જ્ઞાનમંહિર”ની
 ઉદ્ઘાટન-સ્થાપના-પ્રતિષ્ઠાની થયેલી માંગલિક કિયા. શ્રી
 ભાવનગર શ્રી સંધ અને શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
 ભાવનગરના આમંત્રણથી ભાવનગર પધારી ઉપરોક્ત
 તારીખે ખણ્ડ જ ઢાઠમાઠપૂર્વક (શ્રી સંધ તરફથી) સામૈયું
 અને આ સભા તરફથી ઉપરોક્ત શ્રી જ્ઞાનમંહિરની
 સ્થાપના-પ્રતિષ્ઠા, અપૂર્વ સત્કાર મેળાવડાપૂર્વક કરવામાં
 આવી હતી.

“સંપૂર્ણ રિપોર્ટ આવતે અંકે”

પંજાਬકેસરી યુગનીર આચાર્ય શ્રીમહુ વિજયવદ્વાલસૂરીથરળ મહારાજ

સ્વાગતગીત

શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા-ભાવનગર તરફથી સુસ્વાગતમુ

શ્રી આત્મકાંતિ જૈન જ્ઞાનમંહિર ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે

મંગલાચરણ.

શ્રી વીર પ્રબુની પાટે મહા મહારથી પ્રગાઢીયા;
 આત્માનંદસૂરિથરળની જ્યોતિ જળહળ જખકીયા. શ્રી વીર. ૧ ટેક.
 તસ શિષ્યરતન “શ્રીવિજયવદ્વાલસૂરિલુ”એ દીપાવીયા;
 મહાભાગ્યે આજે અમ આંગણે પધારીયા. શ્રી વીર. ૨
 કાંતિ બુઢા મૌછિકે સૂરીથરને વધાવીયે;
 તિભિર ટાળવા “જ્ઞાનમંહિર” આજે અહીં ઉધાડીયે. શ્રી વીર. ૩
 જૈન ધર્મની જવલંત જ્યોતિ “આત્માનંદ પ્રકાશ” તી;
 નભમાં શીતળ ચંદ્ર સરખી પ્રલા “સભા” પ્રગાવતી. શ્રી વીર. ૪
 જ્ઞાનમંહિર આજે જ્ઞાની શુરૂના હૃસ્તથી;
 નગર “ભાવનગર”માં ઉદ્ઘાટન આનંદથી. શ્રી વીર. ૫
 મંગળમય મહાવીરની સરિતા આજે અહિ વહે;
 દિવ્ય વિભૂતિ વિજયવદ્વાલ વાણી-પાન ભવિજન કરે. શ્રી વીર. ૬
 રત્નત્રય આત્મતણાં સમ્યક આજ પ્રકારીયા;
 ભાવના થઈ પૂર્ણ આજે ધન્ય શુરૂશી પધારીયા. શ્રી વીર. ૭
 વહેતું નિર્મણ અરણુ સદા શ્રી જ્ઞાનમંહિર તણું રહે;
 નવીન થંથ રત્નાથદી લરપૂર સાગર સમ વહે. શ્રી વીર. ૮
 ગગનમાં સૂર્ય ચંદ્ર સમ ‘આત્મ’ ‘વદ્વાલ’ વંદીએ;
 રહે ‘અમર’ જ્ઞાનમંહિર શુભાશિષ છલકાવીએ. શ્રી વીર. ૯

(સંવત ૨૦૦૮ ના માગશર શુક્ર ત્ર જુલાયાર, તા. ૫-૧૨-૫૧ ભાવનગર.)